

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 37P/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119221220
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Steinsdorferová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119221220.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci starostlivosti o maloleté deti Q., G., U.. XX. XX. XXXX K. G., U.. XX. XX. XXXX, občanov Českej republiky, t.č. bytom O. XX, R. R., zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, deti matky T. N., U.. XX. XX. XXXX, O. Č. A., F.Č.. R. R. R., O. XX a otca E. Q., U.. XX. XX. XXXX, O. Č. A., F. R. Č. A., Q., N. L. XX, D. R., E. M., O. X, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia o zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

Súd vyhlasuje, že **n e m á** právomoc vo veci konať.

Súd konanie vo veci **z a s t a v u j e**.

odôvodnenie:

1. Matka maloletých detí sa podaným návrhom domáhala, aby súd pozastavil výkon rozhodnutia o navrátení maloletých detí a zveril neodkladne deti do jej starostlivosti, nakoľko návrat detí je nezlučiteľný s ich záujmom a výrazne ohrozuje ich zdravotný a psychický stav. Svoj návrh odôvodnila tým, že keď maloletým deťom oznámili potvrdenie správnosti rozhodnutia okresného súdu o ich návrate, deti sa psychicky zosypali, celý víkend trpeli nespavosťou, bolesťami brucha a hlavy, čo potvrdila aj MUDr. H. a diagnostikovala u detí fóbiu z návratu do Českej republiky. Tuto fóbiu deti odôvodnili aj u psychologičky ÚPSVaR, s tým, že deti otec uniesol dňa 06. 01. 2018 následne ju deti uprosili, aby ich prišla prevziať do Brna a odniesla si ich naspäť k sebe, nakoľko u otca sa nedá vydržať. Poznamenala, že dňa 06. 01. 2018 jej deti otec plánovane uniesol, polícia po nich vyhlásila pátranie s konštatovaním, že na základe právoplatnosti uznesenia Mestského súdu v Brne zo dňa 21. 12. 2017 sa otec pravdepodobne dopustil únosu. Následne podala na polícii vysvetlenie, pričom polícia ju kontaktovala až teraz a dňa 09. 01. 2019 má ísť podať vysvetlenie vo veci prečinu únosu. Domnieva sa, že otcov únos je stále v štádiu riešenia, kedy otec svojimi krivými výpoveďami priebeh procesu sťažuje. Tvrdí, že únosu sa dopustila matka a on si deti zobral k sebe, kde patria, keď deti opakovane potvrdzujú to, že v Brne neboli vypovedať, pani sociálna pracovníčka p. L. sa s nimi na tému, či chcú ostať v Brne nerozprávala. Toto deti potvrdili za prítomnosti p. G.. C. G. na krízovom stredisku v Brne dňa 16. 02. 2018 na základe asistovaného styku matky s deťmi. Po opustení centra aj deti tvrdili, že chcú ostať s matkou. Ďalej uviedla, že z Brna im vyše 4 a pol roka chodili domov iba odsúhlasené uznesenia otca s jeho návrhom bez dôkazov s možnosťou odvolať sa. Z uznesenia mestského súdu v Brne zo dňa 21. 12. 2017 vyplýva, že p. L. sa vyjadrovala, že vždy koná férovo. To na základe toho, že jej priateľ v jej mene požiadal krajský súd na doloženie kamerového záznamu spred pojednávacej miestnosti počas vyhlásenej prestávky dňa 21. 11. 2017, kedy veľmi rýchlo súd odročili. Na základe tohto rozhodnutia sa deti rozhodli dňa 26. 11. 2017, že sa už nechcú vrátiť za otcom a chcú zostať s nimi na Slovensku. Toto je doložené hlásením hliadky príslušníkmi polície, ktorí boli privolaní k danému prípadu. Z tohto hlásenia, ktoré bolo doručené aj na ÚPSVaR Banská Bystrica vychádza skutková podstata, že ona ako matka bola viac než pripravená deti otcovi vydať, ale deti za otcom odmietli ísť. Deti po sviatkoch dňa 29. 12. 2017 uvádzali, že nechceli odísť s otcom, že sa ho výslovne boja. Táto správa bola doručená aj na OSPOD Brno-Šlapanice, kde

touto p. L. disponovala, avšak zámerne túto správu nedodala na súd a ešte poslala správu opačného charakteru, že sa boja jej. Požiadala o neakceptáciu uznesenia Mestského súdu v Brne zo dňa 18. 01. 2018 s poukazom na článok 23 písm. d) Nariadenia rady (ES) č. 2201/2003 z 27. 11. 2003, v zmysle ktorého rozsudok týkajúci sa rodičovských práv a povinností sa neuzná na návrh osoby, ktorá tvrdí, že rozsudok zasahuje do jej rodičovských práv a povinností, ak sa taký rozsudok vydal bez toho, aby táto osoba mala možnosť vyjadriť sa. Poznamenala, že keby otec neuniesol deti a následne nebránil v styku, deti by už boli fakticky vyše jedného roka na území Slovenskej republiky. Počas celého ich života boli deti v otcovej starostlivosti dočasne len jeden rok. Na základe týchto skutočností vyplýva, že otec úmyselne krivo vypovedal o skutočnostiach vo veci únosu detí a ich názorov, úmyselne nedodal na súd dôležité právoplatné a vykonateľné uznesenie Mestského súdu Brno zo dňa 21. 12. 2017. Sám sa dopustil únosu, obviňuje ju z toho a následne korupčným spôsobom ovplyvňuje už dlhšiu dobu proces. Z dlhodobého hľadiska deti zasaňuje a na základe únosu im spôsobil psychickú traumu, ktorá stále pretrváva a u detí sa prehľbuje strach z otca, u maloletého sa pretavuje do nenávisťi.

2. Návrh matky bol zapísaný pod sp. zn. 37Em/20/2019 a podľa obsahu súd návrh posúdil ako návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Uznesením sp. zn. 37Em/2/2019-16 zo dňa 28. 01. 2019 súd vylúčil návrh matky na zverenie maloletých detí do jej starostlivosti na samostatné konanie. Uznesením sp. zn. 37Em/2/2019-18 zo dňa 28. 01. 2019 súd návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia zamietol s odôvodnením, že nie je o čom konať, ani čo zastaviť, resp. odložiť, nakoľko otec maloletých detí ako oprávnený z exekučného titulu nepodal návrh na výkon rozhodnutia, ani súd nezačal z úradnej moci konanie o výkon rozhodnutia.

3. Z registra súdu bolo zistené, že pod sp. zn. 32P/123/2018 prebiehalo na tunajšom súde konanie o návrat maloletých detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržiavaní, v ktorom súd uznesením sp. zn. 32P/132/2018-127 zo dňa 19. 07. 2018, právoplatným dňa 04. 01. 2019 spolu s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoP/60/2018-188 zo dňa 06. 12. 2018 nariadil matke maloletých detí návrat maloletých detí do miesta obvyklého pobytu v jurisdikcii Mestského súdu Brno, Česká republika. Súd ďalej zistil, že v Českej republike na Mestskom súde Brno sa pod sp. zn. 25P/23/2014 vedie konanie o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, v ktorom bolo Mestským súdom v Brne vydané rozhodnutie o zverení maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Dňa 30. 11. 2018 Krajský súd v Brne vydal rozhodnutie, ktorým v otázke zverenia zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu a maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti otca.

4. Podľa § 161 ods.1 CSP , ak tento zákon neustanovuje inak , súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len procesné podmienky).

5. Podľa § 161 ods.2 CSP , ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

6. Podľa čl. 8 ods.1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (ďalej len "Nariadenie"), súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

7. Podľa čl.10 Nariadenia v prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržiavania dieťaťa si súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred svojim neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, zachovávajú právomoc, až kým dieťa nenadobudne obvyklý pobyt v inom členskom štáte a:

a). každá osoba, orgán alebo iný subjekt ktorý vykonáva opatrovnícke právo sa zmieril s premiestnením alebo zadržaním, alebo

b) dieťa sa zdržiavalo v tomto inom členskom štáte najmenej jeden rok potom, ako sa osoba , orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo dozvedel, alebo mohol dozvedieť, o mieste pobytu dieťaťa, dieťa sa usadilo v novom prostredí a je splnená najmenej jedna z týchto podmienok :

i. do jedného roka odvtedy, ako sa nositeľ opatrovníckeho práva dozvedel alebo mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťa, sa nepodala žiadosť o návrat dieťaťa na príslušné orgány členského štátu, do ktorého bolo dieťa premiestnené alebo v ktorom je zadržávané,

.ii. nositeľ opatrovníckeho práva vzal späť svoju žiadosť o návrat a v lehote stanovenej v bode (i) sa nepodala nová žiadosť

iii. konanie na súde členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, sa skončilo podľa čl.11 ods.7,

iv. súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním vydali rozsudok o opatrovníckom práve, z ktorého nevyplýva povinnosť návratu dieťaťa.

8. Podľa čl. 11 ods. 6, 7 Nariadenia, ak súd vydal príkaz o nevrátení podľa článku 13 Haagskeho dohovoru z roku 1980, musí okamžite, buď priamo alebo prostredníctvom svojho ústredného orgánu, zaslať odpis súdneho príkazu o nevrátení a súvisiace písomnosti, najmä záznam súdnych pojednávaní, zaslať súdu s právomocou alebo ústrednému orgánu členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, podľa vnútroštátneho práva. Súdu sa musia všetky uvedené písomnosti zaslať do jedného mesiaca od dátumu príkazu o nevrátení. Ak súdy v členskom štáte, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, nezačali konanie na návrh jedného z účastníkov, súd alebo ústredný orgán, ktorému sa zašlú informácie uvedené v odseku 6, musí o tom informovať účastníkov a vyzvať ich, aby urobili svoje podania na súd v súlade s vnútroštátnym právom do troch mesiacov od dátumu oznámenia, aby súd mohol preskúmať otázku opatrovníckeho práva k dieťaťu. Bez toho, aby boli dotknuté kritéria právomoci uvedené v tomto nariadení, súd ukončí konanie, ak v uvedenej lehote nedostal žiadne podania.

9. Podľa čl. 17 Nariadenia, ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej podľa tohto nariadenia nemá právomoc konať, a ktorá patrí podľa tohto nariadenia do právomoci súdu iného členského štátu, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

10. Podľa čl. 20 ods. 1,2 Nariadenia, v naliehavých prípadoch nebránia ustanovenia tohto nariadenia súdom členského štátu prijať predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, s ohľadom na osoby alebo majetok v tomto štáte, ktoré sú dostupné podľa práva tohto členského štátu, aj keby podľa tohto nariadenia mal právomoc rozhodovať vo veci samej súd iného členského štátu. Platnosť opatrení uvedených v odseku 1 zanikne, len čo súd členského štátu, ktorý má právomoc podľa tohto nariadenia rozhodovať vo veci samej, prijal opatrenia, ktoré považoval za primerané.

11. Aby súd mohol vo veci konať, musia byť splnené podmienky konania, na splnenie ktorých súd prihliada kedykoľvek za konania. Jednou z podmienok konania je aj existencia súdnej právomoci. Nedostatok súdnej právomoci je neodstrániteľným nedostatkom konania, ktorý keď súd zistí, nemôže vo veci konať a konanie musí zastaviť. V prípade veci s cudzím prvkom, ktorá môže byť daná s ohľadom na účastníkov konania alebo vzhľadom na predmet sporu, či iné okolnosti, súd postupuje podľa mnohostranných, či bilaterálnych zmlúv, ktorými je štát viazaný.

12. V danej veci ide o konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti, v ktorom sa matka maloletých detí domáha neodkladného zverenia maloletých detí do jej osobnej starostlivosti. Maloleté deti aj ich rodičia sú českými štátnymi občanmi, matka s maloletými deťmi žije v súčasnosti na Slovensku, otec v Českej republike. Nakoľko ide o konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti s cudzím prvkom a Slovenská republika i Česká republika sú členmi Európskej únie, súd aplikoval v danej veci Nariadenie, ktoré má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Okresný súd Banská Bystrica nariadil matke maloletých detí do miesta ich obvyklého pobytu pod jurisdikciu Mestského súdu V Brne.

13. Pre určenie právomoci v konaniach vo veci starostlivosti o maloleté deti s cudzím prvkom v členských štátoch Európskej únie je potrebné vychádzať z čl. 8 nariadenia, ktoré zakotvuje všeobecnú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorá je daná obvyklým pobytom dieťaťa v čase začatia konania. Výnimky z všeobecného princípu právomoci ustanovujú čl. 9, 10, 12 a 13 nariadenia. V čl. 9 nariadenia je upravené zachovanie právomoci počas trojmesačného obdobia po presťahovaní dieťaťa do iného členského štátu. Čl. 10 rieši súdnu právomoc v prípadoch únosu dieťaťa. Čl. 12 upravuje dohody o súdnej právomoci a čl. 13 priznáva právomoc súdom členského štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, ak nemožno obvyklý pobyt dieťaťa určiť. Ak bolo dieťa unesené z jedného členského štátu do iného členského štátu, Nariadenie zaručuje, že právomoc rozhodovať vo veci opatrovníckych práv si v zásade zachovávajú súdy členského štátu pôvodu, teda štátu v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt pred únosom, t.j. v danom prípade súdy Českej republiky. Súdy členského štátu, do ktorého bolo dieťa

unesené môžu získať právomoc na rozhodovanie o opatrovníckych právach maloletého dieťaťa len v dvoch prípadoch za výslovne stanovených podmienok v čl. 10 Nariadenia. Prvým prípadom je situácia, že dieťa nadobudlo obvyklý pobyt v dožiadanom členskom štáte a všetci, ktorí majú opatrovnícke právo, sa zmierili s únosom. V druhom prípade dieťa nadobudlo obvyklý pobyt v dožiadanom členskom štáte a zdržiavalo sa v tomto členskom štáte najmenej jeden rok potom, ako sa tí, ktorí majú opatrovnícke právo, dozvedeli alebo mohli dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa a dieťa sa zžilo s prostredím a zároveň je splnená aspoň jedna z podmienok, buď do jedného roka odvtedy, ako sa opustený rodič dozvedel alebo mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa, nepodal žiadosť o návrat dieťaťa alebo žiadosť o návrat podal, ale vzal ju späť a do jedného roka nepodal novú žiadosť alebo v členskom štáte, ktorý rozhoduje o únose bolo vydané rozhodnutie o nevrátení a súdy oboch členských štátov vykonali nevyhnutné kroky podľa článku 11 ods. 6, ale konanie bolo ukončené podľa článku 11 ods. 7, pretože účastníci neurobili svoje podania do 3 mesiacov od oznámenia alebo príslušný súd, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt pred únosom, vydal rozsudok o opatrovníckom práve, z ktorého nevyplýva povinnosť dieťa vrátiť.

14. Vychádzajúc zo súdnej judikatúry pojem obvyklý pobyt nie je presne definovaný v žiadnej právnej norme. Za obvyklý pobyt nie je možné automaticky považovať trvalý pobyt alebo bydlisko maloletého. Skutočnosť, kde má maloleté dieťa obvyklý pobyt je potrebné určiť na základe súhrnu osobitných skutkových okolností každého prípadu, pričom obvyklým pobytom maloletého by malo byť miesto dieťaťa, ktoré zohľadňujúc rodinné, školské, sociálne väzby dieťaťa a zosobňuje centrum jeho každodenného života.

15. V danom prípade má súd z návratového spisu preukázané, že u maloletých detí neprišlo k legálnej zmene pobytu, ale ich pobyt bol zmenený matkou neoprávnene. Nie je preto možné na určenie právomoci aplikovať čl. 8, 9, 12 a 13 Nariadenia, ale súd musí vychádzať z čl. 10 Nariadenia, ktorý upravuje právomoc v prípade únosov maloletých detí a stanovuje, že právomoc si v zásade zachovávajú členské štáty, v ktorom mali maloleté deti obvyklý pobyt pred neoprávneným premiestnením. Súd má preukázané, že Okresný súd Banská Bystrica právoplatne nariadil matke návrat maloletých detí do miesta obvyklého pobytu pod jurisdikciu Mestského súdu v Brne, teda prišlo aj k určeniu, že obvyklým pobytom maloletých detí je Česká republika a príslušné súdy Českej republiky si zachovávajú právomoc konať vo veciach opatrovníckych práv k maloletým. Súd má tiež preukázané, že nie je splnená ani jedna podmienka v zmysle čl. 10 Nariadenia na zmenu právomoci a nadobudnutie právomoci súdov Slovenskej republiky, do ktorej boli maloleté deti unesené. Maloleté deti nenadobudli obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky a otec maloletých detí, ako rodič, ktorý má opatrovnícke právo sa nezmieril s únosom. Na území Slovenskej republiky sa zdržiavajú od 16. 03. 2018, teda menej ako jeden rok, otec využil svoje právo a podal návrh na návrat maloletých detí, ktorý nevzal späť. Tunajší súd právoplatne nariadil návrat maloletých detí do Českej republiky, teda nie je splnená ani podmienka o nenavrátení maloletých detí uvedená v čl. 10 Nariadenia a čl. 11 ods. 6, 7 Nariadenia. V súčasnosti nie je ani splnená posledná možná podmienka o existencii rozsudku, z ktorého nevyplýva povinnosť maloleté deti vrátiť, práve naopak, odvolací súd v Českej republike zveril maloleté deti do starostlivosti otca, teda z rozsudku opätovne vyplýva povinnosť matky maloleté deti vrátiť do Českej republiky.

16. Keďže matka detí podala návrh na neodkladné zverenie maloletých detí do jej starostlivosti, súd skúmal, či sú v danom prípade splnené podmienky na aplikáciu čl. 20 Nariadenia, v zmysle ktorého môžu aj súdy iného členského štátu, ktoré by mali právomoc rozhodovať vo veci samej, prijať v naliehavých prípadoch predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení. V zmysle európskej judikatúry (Rozsudok Súdneho dvora v Luxemburgu z 23.12.2009 vo veci C 403/09 PPU Jasna Detiček vs Maurizio Sgueglio) možno predbežné opatrenie, resp. ochranné opatrenie vydať len za kumulatívneho splnenia troch kritérií, ktorými sú: ich vydanie je naliehavé, musia byť vydané vo vzťahu k osobám alebo majetku nachádzajúceho sa v členskom štáte, kde sídli súd vydávajúci predbežné opatrenie a musia mať dočasný charakter. Naliehavosť môže spočívať ako aj v situácii dieťaťa, tak aj v prípade nemožnosti podať návrh na úpravu rodičovských práv a povinností na súd príslušný na rozhodnutie vo veci samej. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností v danom prípade nie sú splnené spoločne všetky tri podmienky, a to podmienka dočasnosti a podmienka naliehavosti, keďže Českej republike, v štáte, v ktorom mali maloleté deti obvyklý pobyt pred neoprávneným premiestnením a majú ho doteraz, prebiehali aj doposiaľ prebiehajú viaceré konanie o opatrovníckych právach k maloletým deťom, v ktorých sa súdy podrobne zaoberali návrhmi oboch rodičov ohľadom opatrovníckych práv maloletých detí, boli vydané viaceré neodkladné opatrenia, ako i čiastočné rozhodnutie vo veci samej. Nie je splnená ani podmienka naliehavosti, nakoľko doposiaľ neprebíha na tunajšom súde žiaden výkon rozhodnutia

vo veci maloletých detí a aj návrh matky detí na pozastavenie výkonu rozhodnutia bol z tohto dôvodu zamietnutý ako predčasne podaný.

17. Na základe vyššie uvedených skutočností súdy Slovenskej republiky nenadobudli právomoc konať vo veciach opatrovníckych práv k maloletým deťom v zmysle čl. 10 Nariadenia, ale súdy Českej republiky, z ktorej boli maloleté deti unesené, si zachovali právomoc konať naďalej a maloleté deti majú obvyklý pobyt v Českej republike. Súd preto s poukazom na čl. 17 Nariadenia vyhlásil, že nemá právomoc konať v tomto konaní a konanie v zmysle § 161 ods. 2 CSP a § 9 CSP zastavil z dôvodu nedostatku právomoci súdu Slovenskej republiky vo veci konať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici (§ 362 ods. 1, prvá veta CSP). Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada (§ 125 ods. 1, 2 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 1, 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).